

ኤልያስ - ቁጥር አንድ

የመጀመሪያውና የመጨረሻው

Jeff Pippenger

2023-07-31

የብሉይ ኪዳን መደምደሚያ መግለጫ ታላቁና አስፈሪው የጌታ ቀን ከመምጣቱ በፊት ነቢዩ ኤልያስ ከመልእክት ጋር እንደሚገለጥ የተስፋ ቃል ያቀርባል።

እነሆ፡ የታላቁና የሚያስፈራው የጌታ ቀን ሳይመጣ በፊት ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ፤ እርሱም አባቶችን ልብ ወደ ልጆች፡ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶቻቸው ይመልሳል፤ እንዳልመጣ ምድሪቱንም በእርግጥን እንዳልመታ። ሚልክያስ 4፡5፣ 6።

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር “ምድርን የሚመታበት” “እርግጥን” ወይም “ታላቁና አስፈሪው የጌታ ቀን” በራእይ መጽሐፍ ውስጥ እንዲሁም በምሳሌያዊ መልኩ “ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች” ወይም “የእግዚአብሔር ቍጣ” እንደሚቀርብ በግልጽ ያሳያል። የራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አምስት፣ በምዕራፍ አሥራ ስድስት የተገለጹት ታላቁና አስፈሪዎቹ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ወደ መፍሰሳቸው የሚመራውን ትንቢታዊ አውድ ያስተዋውቃል።

በሰማይም ሌላ ምልክት፡ ታላቅና ድንቅ የሆነ፡ አየሁ፤ ሰባቱን የመጨረሻ መቅሰፍቶች ያዙ ሰባት መላእክት፤ በእነርሱ ውስጥ የእግዚአብሔር ቁጣ ተፈጽሞአልና።

እኔም ከእሳት ጋር የተቀላቀለ እንደ ብርጫቆ ባሕር ያለ ነገር አየሁ፤ በአውሬውና በምስሉ ላይ፣ በምልክቱም ላይ፣ በስሙም ቁጥር ላይ ድል የነሡት የእግዚአብሔርን መሰንቆ ይዘው በብርጫቆው ባሕር ላይ ቆመው አየሁ። የእግዚአብሔርም ባሪያ የሆነውን የሙሴን መዝሙርና የቡን መዝሙር እንዲህ ሲሉ ይዘምራሉ፤ ሁሉን የምትችል ጌታ አምላክ ሆይ፣ ሥራዎችህ ታላቅና ድንቅ ናቸው፤ የቅዱሳን ንጉሥ ሆይ፣ መንገዶችህ ዳድቅና እውነተኛ ናቸው። ጌታ ሆይ፣ የማይፈራህ ስምህን የማያከብር ማን ነው? አንተ ብቻ ቅዱስ ነህና፤ ፍርዶችህ ተገልጦታልና አሕዛብ ሁሉ መጥተው በፊትህ ይሰግዳሉ።

ከዚያም በኋላ አየሁ፤ እነሆም፡ በሰማይ ያለው የምስክር ድንኳን መቅደስ ተከፈተ፤ ሰባቱም መላእክት ሰባቱን መቅሰፍቶች ይዘው፡ ንጹሕና ነጭ በፍታ ለብሰው፡ በደረታቸውም የወርቅ ቀበቶ ታጥቀው ከመቅደሱ ወጡ። ከአራቱም እንስሶች አንዱ ለሰባቱ መላእክት ለዘላለም ዓለም ለሚኖር እግዚአብሔር ቍጣ የተሞሉ ሰባት የወርቅ ጽዋዎችን ሰጧቸው። መቅደሱም ከእግዚአብሔር ክብርና ከኃይሉ የተነሣ በጢስ ተሞላ፤ የሰባቱም መላእክት ሰባቱ መቅሰፍቶች እስኪፈጸሙ ድረስ ወደ መቅደሱ ሊገባ ማንም አልቻለም። ራእይ 15፡1-8።

“ማንም ወደ ቤተ መቅደሱ ሊገባ አልቻለም፡ እስከ ሰባቱ መላእክት የያዙት ሰባቱ መቅሰፍቶች እስኪፈጸሙ ድረስ” የተባለው ምክንያት፣ በምዕራፍ አሥራ አምስት ቤተ መቅደሱ በጢስ በሚሞላበት ጊዜ የመዳንን ዕድል የማግኘት እድሉ ስለሚዘጋ ነው። ለሰው ልጅ ንስሐ እንዲገባና መዳንን እንዲያገኝ የተሰጠው የምሕረት ዘመን በዚያን ጊዜ ያበቃል። ያ የጊዜ ነጥብ ሲደርስ፣ የሁሉን “ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች” ብሎ የጠራው “ታላቁና አስፈሪው የእግዚአብሔር ቍጣ” ከክርስቶስ ዳግም ምጽአት በፊት ይፈሳል። ሚልክያስ ያን ቀን “አስፈሪ” ብሎ ጠርቶታል፡ ኢሳይያስም እርሱን እንደ እግዚአብሔር “እንግዳ ሥራ” ይለዋል።

ጌታ በፈራዚም ተራራ እንደ ተነሣ ይነሣል፤ በጊብጋጋም ሸለቆ እንደ ተቆጣ ይቆጣል፤ ይህም ሥራውን፣ እንግዳ ሥራውን እንዲፈጽም፡ ግብሩንም፣ እንግዳ ግብሩን እንዲያደርግ ነው። እንግዳህ አሁን ፊዘኞች አትሁኑ፤ እስራታችሁ እንዳይበረታ፤ ምክንያቱም ከሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር ላይ በምድር ሁሉ

የተወሰነ ጥፋት ሰምቻለሁና። ኢሳይያስ 28፡21፣ 22።

ምንም እንኳን የእግዚአብሔር “እንግዳ ሥራ” “ምድርን ሁሉ” የሚያካትት ቢሆንም፣ መቅሰፍቶቹ መፍሰስ ከአንድ ሕዝብ ዓመፅ ጋር የተያያዘ መሆኑን መንፈሳዊ መገለጥ በግልጽ ያሳያል።

“የውጭ አሕዛብ የዩናይትድ ስቴትስን ምሳሌ ይከተላሉ። ምንም እንኳን እርስዎ ቀድሞ ብትመራም፣ ያም ተመሳሳይ ቀውስ በዓለም ክፍሎች ሁሉ ላሉ ሕዝባችን ላይ ይመጣል።” ቴስቲሞኒያት፣ ቅጽ 6፣ ገጽ 395።

“አሜሪካ፣ የሃይማኖታዊ ነፃነት ምድር፣ ሕሊናን በመግደድና ሰዎችን ሐሰተኛውን ሰንበት እንዲያከብሩ በማስገደድ ከጳጳሳዊው ሥርዓት ጋር በምትተባበርበት ጊዜ፣ በዓለም ዙሪያ ያሉ የእያንዳንዱ አገር ሕዝቦች የእርሷን ምሳሌ እንዲከተሉ ይመራሉ።” Testimonies, volume 6, 18.

ሕዝብ ሁሉ የፈተናቸውን የምሕረት ጊዜ ጽዋ ይሞላሉ፤ ነገር ግን እህት ዋይት “የአምላክ ፍርዶች” ብላ የምታመለክተው፣ “ብሔራዊ ጥፋት” ብላ የምትገልጸው፣ እንዲሁም በአሜሪካ ውስጥ ከእሁድ ሕግ ጋር የሚጀምረውን ታሪክ “የአምላክ አጥፊ ፍርዶች ዘመን” ብላ የምትጠራው፣ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች አይደሉም።

«ሕግ እግዚአብሔር በሀገራችን ውስጥ በልዩ ሁኔታ የሚሻርበት ጊዜ እየመጣ ነው። የሕዝባችን አለቆች በሕግ አውጪ ድንጋጌዎች የእሁድን ሕግ ያስፈጽማሉ፤ እንዲሁም የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ ታላቅ አደጋ ይገባል። ሀገራችን በሕግ አውጪ ምክር ቤቶቿ ውስጥ ሰዎችን በሃይማኖታዊ መብቶቻቸው ጉዳይ ሕሊናቸውን የሚያስገድዱ ሕጎችን ስታወጣ፣ የእሁድን አክብሮት ስታስፈጽም፣ ሰባተኛውን ቀን ሰንበት በሚጠብቁ ላይ የጭቆና ኃይልን ስታደርግ፣ ሕግ እግዚአብሔር በሀገራችን ውስጥ በሁሉም ተግባራዊ አቅጣጫ የተሻረ ይሆናል፤ እናም ብሔራዊ ክህደትን ብሔራዊ ጥፋት ይከተላል።» Review and Herald, December 18, 1888.

የእግዚአብሔር ፍርዶች፣ ሲስተር ዋይት “የብሔራዊ ጥፋት” ብላ የምታመለክታቸው፣ በብሔራዊ የእሁድ ሕግ ይጀምራሉ፤ እንዲሁም የእግዚአብሔር “እንግዳ ሥራ” መጀመሪያን ያመለክታሉ፤ ሆኖም የእግዚአብሔር እንግዳ ሥራ በተለይ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ናቸው። የእግዚአብሔር አስፈጻሚ ፍርዶች መስመር ላይ ከግብፅ መዳን ሲጨመር፣ ስለ እግዚአብሔር እንግዳ ሥራ የበለጠ የተሟላ ምስል ይታያል። የግብፅ መቅሰፍቶች፣ በቁጥር አሥር ቢሆኑም፣ ተከፍለው ነበር። የመጀመሪያዎቹ ሦስት ከመጨረሻዎቹ ሰባት ተለይተው ነበር። ስለዚህ ከግብፅ መዳን፣ በመጀመሪያዎቹ ሦስት መቅሰፍቶች የተመሰለ አንድ የጊዜ ወቅት ያመለክታል፤ ይህም በአሜሪካ የብሔራዊ ጥፋት ይጀምራል፣ ሚካኤልም ቆሞ የሰው የምሕረት ጊዜ እስኪዘጋ ድረስ ይቀጥላል።

“እግዚአብሔር ፍርዱን ሕዝቡን ለመጨቆንና ለማጥፋት በሚፈልጉ ላይ ያመጣል። እግዚአብሔር ለክፍዎች ያሳየው ረጅም ትዕግሥት ሰዎችን በመተላለፍ ያደፍራቸዋል፤ ነገር ግን ቅጣታቸው ምንም እንኳን የዘገየ ቢሆን የተረጋገጠና አስፈሪ ነው። ‘እግዚአብሔርም እንደ ፈራዲም ተራራ ይነሣል፣ እንደ ገብጾንም ሸለቆ ይቆጣል፣ ሥራውን ያደርግ ዘንድ፣ እንግዳውን ሥራውን፤ ተግባሩንም ያደርስ ዘንድ፣ እንግዳውን ተግባሩን።’ ኢሳይያስ 28፡21። ለምሕረቱ ባለጠጋው አምላካችን የቅጣት ሥራ እንግዳ ሥራ ነው። ‘ሕያው እንደ ሆንሁ እኔ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ በክፍው ሞት ደስ አይለኝም።’ ሕዝቅኤል 33፡11። ጌታ ‘መሐሪና ቸር፣ ታጋሽም፣ በቸርነትና በእውነትም የበዘ ... ኃጢአትንና መተላለፍንና በደልን የሚያስተርይ’ ነው። ነገር ግን ‘በደለኛውን ፈጽሞ አያነጻም።’ ‘እግዚአብሔር ለቀጣዩ የዘገየ ነው። በኃይልም ታላቅ ነው፣ ክፍውንም ፈጽሞ አያጸድቅም።’ ዘፀአት 34፡6, 7፤ ናሆም 1፡3። በጽድቅ አስፈሪ ነገር ሕጉ የተረገጠውን ሥልጣን ያስጸናል። በደለኛውን የሚጠብቀው ፍርድ ምን ያህል ከባድ እንደሆነ፣ ጌታ ፍትሕን ለመፈጸም ከሚያሳየው መዘግየት ሊታወቅ ይችላል። የሚታገሠው ሕዝብ፣ በእግዚአብሔር

ፊት የኃጢአቱን መጠን እስኪሞላ ድረስ የማይመታው ሕዝብ፣ በመጨረሻ ከምሕረት ያልተቀላቀለውን የቅጣ ጽዋ ይጠጣል።”

“ክርስቶስ በመቅደሱ ውስጥ የሚያደርገውን ምልጃ በሚያቆም ጊዜ፣ ለአውሬውና ለምስሉ ለሚሰግዱ እና ምልክቱን ለሚቀበሉ የተዘተባቸው ያልተቀላቀለ ቁጣ (ራእይ 14፡9፣ 10) ይፈስሳል። እግዚአብሔር እስራኤልን ሊያድን በቀረበ ጊዜ በግብፅ ላይ የወረዱት መቅሰፍቶች፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ የመጨረሻ ማዳን በፊት በዓለም ላይ ሊወርዱ ካሉት ከእነዚያ ይበልጥ አስፈሪና ሰፊ ከሆኑ ፍርዶች ጋር በባሕርይ የሚመሳሰሉ ነበሩ። እነዚያን አስፈሪ መቅሰፍቶች ሲገልጽ ራእይ ጸሐፊው እንዲህ ይላል፡- ‘የአውሬው ምልክት ባላቸውና ለምስሉ በሰገዱት ሰዎች ላይ ክፍና አስከፊ ቍስል ወረደ።’ ባሕርም ‘እንደ ሙታን ደም ሆነ፤ በባሕርም ውስጥ ያለ ሕያው ነፍስ ሁሉ ሞተች።’ እንዲሁም ‘ወንዞችና የውኃ ምንጮች ... ደም ሆኑ።’ እነዚህ ቅጣቶች ምንም ያህል አስፈሪ ቢሆኑም፣ የእግዚአብሔር ፍትሕ ፍጹም የተጸደቀ ሆኖ ይቆማል። የእግዚአብሔር መልአክ እንዲህ ይላል፡- ‘ጌታ ሆይ፣ ... እንዲህ ስለ ፈረድህ ጻድቅ ነህ። የቅዱሳንና የነቢያትን ደም አፍስሰዋልና፣ አንተም ደም እንዲጠጡ ሰጥተሃቸዋል፤ ይገባቸዋልና።’ ራእይ 16፡2-6። የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለሞት በመፍረዳቸው፣ ደማቸው በእጃቸው እንደ ፈሰሰ ሁሉ የዚያን ደም በደል በእውነት ተሸክመዋል። እንዲሁም ክርስቶስ በዘመኑ ያሉትን አይሁድ፣ ከአቤል ዘመን ጀምሮ የፈሰሰውን የቅዱሳን ሰዎች ደም ሁሉ የተጠያቂ መሆናቸውን ገለጸ፤ ምክንያቱም ያንኑ መንፈስ ይዘው ነበርና፣ ከእነዚያ የነቢያት ገዳዮች ጋር ተመሳሳይ ሥራ ለማድረግ ይሹ ነበር።”

“በሚቀጥለው መቅሰፍት ለፀሐይ ‘ሰዎችን በእሳት እንድታቃጥል’ ሥልጣን ተሰጠች። ‘ሰዎችም በታላቅ ሙቀት ተቃጠሉ።’ ቁጥር 8፣ 9። ነቢያት በዚህ አስፈሪ ጊዜ የምድርን ሁኔታ እንዲህ ብለው ይገልጻሉ፡- ‘ምድሪቱ ታላቅሳለች፤ ... ምክንያቱም የሜዳው እህል ጠፍቶአል... የሜዳውም ዛፎች ሁሉ ደርቀዋል፤ ምክንያቱም ደስታ ከሰው ልጆች ዘንድ ደርቃ ሄዳለች።’ ‘ዘሩ ከአፈሩ በታች በስብሰቧ፤ ጎተራዎችም ፈርሰው ባዶ ሆነዋል... እንስሳት እንዴት ያቃስታሉ! የከብቶች መንጋ የሚያሰማራበት ሣር ስለሌለው ተጨንቋል... የውኃ ወንዞች ደርቀዋል፣ እሳትም የምድር በዳውን የግጥሽ ስፍራዎች በልቶአል።’ ‘በዚያ ቀን የቤተ መቅደሱ መዝሙሮች ዋይታ ይሆናሉ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ በየስፍራውም ብዙ ራሳዎች ይኖራሉ፤ በዝምታም ወደ ውጭ ይጥሏቸዋል።’ ኢዮኤል 1:10-12, 17-20፤ አሞጽ 8:3።

“እነዚህ መቅሰፍቶች ዓለም አቀፋዊ አይደሉም፤ አለበለዚያ የምድር ነዋሪዎች ፈጽሞ በሙሉ በተጠፉ ነበር። ነገር ግን ለሚች ሰዎች ከቶ ታውቀው የማያውቁት ከሆኑት ቅጣቶች ሁሉ ይልቅ እጅግ አስፈሪ መቅሰፍቶች ይሆናሉ። የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት በሰዎች ላይ የወረዱ ፍርዶች ሁሉ ከምሕረት ጋር ተደባልቀው ነበር። የክርስቶስ ለምነት የተሞላበት ደም ኃጢአተኛውን የበደሉን ሙሉ መጠን እንዳይቀበል ጠብቆታል፤ ነገር ግን በመጨረሻው ፍርድ ቁጣ ከምሕረት ያልተደባለቀ ሙሉ በሙሉ ይፈስሳል።”

«በዚያ ቀን ብዙ ሕዝብ ለዘመናት ንቀው የኖሩትን የእግዚአብሔር ምሕረት መጠለያ ይመኙታል። ‘እነሆ፣ ቀኖች ይመጣሉ፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ በምድር ላይ ረሃብን እልካለሁ፤ ይህም የእንጀራ ረሃብ ወይም የውኃ ጥማት አይደለም፣ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል የመስማት ረሃብ ነው፤ ከባሕር ወደ ባሕርም ይንከራተታሉ፣ ከሰሜንም እስከ ምሥራቅ ድረስ የእግዚአብሔርን ቃል ለመፈለግ ወዲህና ወዲያ ይደርጣሉ፣ ነገር ግን አያገኙትም።’ አሞጽ 8፡11፣ 12።» ታላቁ ተጋድሎ፣ 627-629።

በቀደመው ክፍል እንዲህ ተብሎ ተገልጿል፡- “እርሱ በትዕግሥት የሚታገሣት፣ እናም በእግዚአብሔር ቅጥር የኃጢአቷን መጠን ሙሉ እስክታደርስ ድረስ የማይመታት ሕዝብ፣ በመጨረሻ ከምሕረት ያልተቀላቀለውን የቅጣ ጽዋ ትጠጣለች።” በዚያው አንቀጽ ውስጥ ደግሞ እንዲህ ብላ ጻፈች፡- “እግዚአብሔር እስራኤልን ሊያድን በቀረበ ጊዜ በግብፅ ላይ የመጡት መቅሰፍቶች፣ ከእግዚአብሔር ሕዝብ የመጨረሻ ማዳን በፊት በዓለም ላይ ሊወርዱ ከሚገቡት ከእነዚያ ይበልጥ አስፈሪና ሰፊ ፍርዶች ጋር በባሕርይ ተመሳሳይ ነበሩ።” “የኃጢአት መጠንን” የምትሞላው ሕዝብ (የናይትድ ስቴትስ) በግብፅ የነበሩትን አሥሩን መቅሰፍቶች

የሚመስሉ መቅሰፍቶችን ትቀበላለች።

መቅሰፍቶቹ የግብፅ ወረርሽኞች በሁለት ዘመናት ተከፍለው ነበር። የመጀመሪያዎቹ ሦስት መቅሰፍቶች በሁሉም ሰዎች ላይ ወረዱ፤ ነገር ግን የመጨረሻዎቹ ሰባት መቅሰፍቶች በግብፃውያን ላይ ብቻ ወረዱ።

በዚያም ቀን ሕዝቤ የሚኖርባትን የጎሤን ምድር እለይባታለሁ፤ በዚያም የዝንቦች መንጋ አይኖርም፤ ይህም እኔ በምድር መካከል ያለሁ እግዚአብሔር እንደ ሆነሁ ታውቅ ዘንድ ነው። ዘፀአት 8፡22።

በግብፅ ላይ የወረዱት የመጀመሪያዎቹ ሦስት መቅሰፍቶች በሁሉም ስፍራ ወረዱ፤ ነገር ግን ዕብራውያን የኖሩባት ጎሌን ግብፅ የተቀበለችውን ሰባቱን የመጨረሻ መቅሰፍቶች አልተቀበለችም። የአሜሪካ አንድነት መንግሥት በእሁድ ሕግ ጊዜ የኃጢአቷን ጽዋ የምትሞላ ሕዝብ ናት። በዚያ ጊዜ ብሔራዊ ክህደትን ብሔራዊ ጥፋት ይከተላል፤ ነገር ግን ብሔራዊ ጥፋትን የሚያመጡት ፍርዶች ሚካኤል እስኪቆም ድረስና ለሰው ሁሉ የምሕረት ጊዜ እስኪዘጋ ድረስ ከምሕረት ጋር ተቀላቅለው ይሆናሉ። በአሜሪካ አንድነት መንግሥት የእሁድ ሕግ ጊዜ አሁን ሰንበት ጠባቂዎች ነን ብለው ከሚያመኑት አብዛኞቹ ለሥልጣናት ይጎነበሳሉ እና የአውሬውን ምልክት ይቀበላሉ። በዚያን ጊዜ የእሁድ ሕግ ጉዳይ ከአድቪንቲዥም ውጭ ለነበሩ ሰዎች መንፈሳዊ ፈተና ይሆናል። በአሜሪካ አንድነት መንግሥት የእሁድ ሕግ ከተፈጸመበት ጊዜ ጀምሮ ሚካኤል እስኪቆም ድረስ ያለው ዘመን የአሥራ አንደኛ ሰዓት ሠራተኞች ታላቅ መሰብሰቢያ ነው፤ ነገር ግን ከእሁድ ሕግ በፊት ስለ ሰባተኛው ቀን ሰንበት ብርሃን ተጠያቂ ለሆኑት በር አስቀድሞ ተዘግቶባቸዋል።

ቀን እየተራመደ ሲሄድ የእግዚአብሔር ፍርዶች በዓለም ውስጥ እንዳሉ ከዕለት ወደ ዕለት ይበልጥ ግልጽ እየሆነ ነው። በእሳትና በጎርፍ እንዲሁም በመንቀጥቀጥ ለዚህ ምድር ነዋሪዎች በቅርቡ መቅረቡን እያስጠነቀቀ ነው። በዓለም ታሪክ ውስጥ ያለው ታላቅ ቀውስ የሚደርስበት ጊዜ እየቀረበ ነው፤ በዚያም ጊዜ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ያለ እያንዳንዱ እንቅስቃሴ በከፍተኛ ፍላጎትና ሊገለጽ በማይችል ጭንቀት ይታያል። የእግዚአብሔር ፍርዶች እርስ በርሳቸው በፍጥነት ይከተላሉ—እሳትና ጎርፍ እንዲሁም መንቀጥቀጥ፣ ከጦርነትና ከደም መፋሰስ ጋር።

«አዎን፣ ሕዝቡ የመጎብኘታቸውን ጊዜ ቢያውቁ ኖሮ! ለዚህ ዘመን የተሰጠውን የፈተና እውነት እስካሁን ያልሰሙ ብዙዎች አሉ። የእግዚአብሔርም መንፈስ እየተጋደለ ያለባቸው ብዙዎች አሉ። የእግዚአብሔር አጥፊ ፍርዶች ጊዜ፣ እውነት ምን እንደሆነ ለመማር እድል ላላገኙት የምሕረት ጊዜ ነው። ጌታ በርጎራጌ ዓይን ይመለከታቸዋል። የምሕረቱ ልቡ ይነካል፤ እጁም ለማዳን እስካሁን ተዘርግታለች፤ በሩ ግን ለመግባት ያልፈለጉት ላይ ተዘግቷል።»

“የእግዚአብሔር ምሕረት በረዥሙ ትዕግሥቱ ይገለጣል። ለሁሉ የማስጠንቀቂያው መልእክት እስኪነገር ድረስ ፍርዶቹን እየቁጠበ ነው። እንዴት ነበር፣ ሕዝባችን ለዓለም የምሕረትን የመጨረሻ መልእክት ለመስጠት በላያቸው የተጨነውን ኃላፊነት እንደሚገባ በሚሰማቸው ኖሮ፣ እንዴት ድንቅ ሥራ በተሠራ ነበር!” Testimonies, volume 9, 97.

በቀዳሚው ክፍል ውስጥ፣ “የእግዚአብሔር የጥፋት ፍርዶች ዘመን እውነት ምን እንደሆነ ለመማር እድል ላላገኙ ሰዎች የምሕረት ዘመን ነው” ብላ ላይታ ገልጿለች። በሚቀጥለው ክፍል ውስጥ ደግሞ ያንን የጊዜ ወቅት “የመከራ ዘመን” ብላ ትጠራዋለች።

«ቅዱሱ ሰንበት በእግዚአብሔር እውነተኛ እስራኤልና ለማያምኑት መካከል የሚለይ ቅጥር መሆኑን፣ እንዲሁም ይሆናል ብዬ አየሁ፤ እንዲሁም ሰንበት የእግዚአብሔርን ውድ የሚጠባበቁ ቅዱሳን ልብ ለማንደን ታላቁ ጉዳይ መሆኑን አየሁ። አንድ ሰውም ቢያምን፣ ሰንበትንም ቢጠብቅ፣ ከእርሱ ጋር የሚመጣውንም በረከት ቢቀበል፣ ከዚያም ቢተውው፣ ቅዱሱንም ትእዛዝ ቢጥስ፣ በላይ በሰማይ የሚገዛ እግዚአብሔር እንዳለ እንደ ተረጋገጠ ሁሉ፣ የቅድስቲቱን ከተማ ደጆች በራሳቸው ላይ ይዘጉ ነበር። ሰንበትን የማያዩና የማይጠብቁ ልጆች እግዚአብሔር እንዳሉት አየሁ። በዚህ ጉዳይ ላይ ብርሃኑን

አልጣሉም ነበር። የመከራውም ዘመን በተጀመረ ጊዜ፣ ወጥተን ሰንበትን ይበልጥ በሙላት ስንሰብክ፣ በመንፈስ ቅዱስ ተሞላን። ይህም ቤተ ክርስቲያንን ስማዊ አድቤንቲስቶችን አስቆጣቸው፣ ምክንያቱም የሰንበትን እውነት ሊያስተባብሉ አልቻሉም። በዚያም ጊዜ የእግዚአብሔር የተመረጡት ሁሉ እኛ እውነት እንዳለን በግልጽ አዩ፣ ወጥተውም ከእኛ ጋር ስደቱን ተሸከሙ።» A Word to the Little Flock, 18, 19.

ምንም እንኳን በጥቂት መጠን የተሻሻለ ቢሆንም፣ አሁን የተጠቀሰው ያው ክፍል በEarly Writings መጽሐፍ ውስጥ ይገኛል። በዚያ መጽሐፍ ውስጥ ስለ “የመከራው ጊዜ” ያቀረበችውን ንግግር ማብራሪያ ታካትታለች። A Word to the Little Flock ከጥቅምት 22 ቀን 1844 የታላቁ ተስፋ መቁረጥ በኋላ ተስፋ ቆርጠው የቀሩት ታማኝ ሚሊራውያን የመጀመሪያ ሕትመት ነበር፤ ከዚያም ከአሥርተ ዓመታት በኋላ፣ አርታኢዎች ከዚያ ትንሽ መጽሔት ክፍሎችን ወስደው በEarly Writings መጽሐፍ ውስጥ ሲያካትቱ፣ የተጠቀሰው “የመከራው ጊዜ” ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች እንዳልነበሩ ገለጹ፤ ምክንያቱም ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈሰሱበት ጊዜ ከፍርዶቹ ጋር የተቀላቀለ ምሕረት አይኖርም።

«1. በገጽ 33 ላይ የሚከተለው ተሰጥቶአል፡- ‘ቅዱሱ ሰንበት በእግዚአብሔር እውነተኛ እስራኤልና በማያምኑት መካከል የሚለይ ግድግዳ መሆኑን፣ እንዲሁም ሰንበት የእግዚአብሔር ውድ በተስፋ የሚጠበቁ ቅዱሳን ልብ ለማንደነቅ ታላቁ ጉዳይ መሆኑን አየሁ። ሰንበትን የማያዩና የማይጠብቁ ልጆች እግዚአብሔር እንዳሉት አየሁ። በእርሱ ላይ ያለውን ብርሃን አልጣሉም። የመከራውም ዘመን ሲጀምር፣ ወደ ፊት ወጥተን ሰንበትን ይበልጥ ሙሉ በሙሉ ስንሰብክ፣ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተን ነበር።’»

“ይህ ራእይ በ1847 ተሰጠ፤ በዚያን ጊዜም ሰንበትን ከሚጠብቁት የአድቤንት ወንድሞች መካከል እጅግ ጥቂቶች ብቻ ነበሩ፤ ከእነዚህም መካከል ጥቂቶች ብቻ ሰንበትን መጠበቅ በእግዚአብሔር ሕዝብና በማያምኑት መካከል ወሰን ለመለየት በቂ አስፈላጊነት አለው ብለው ያስቡ ነበር። አሁን የዚያ ራእይ ፍጻሜ መታየት ጀምሮአል። ‘በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው የዚያ የመከራ ጊዜ መጀመሪያ’ መቅሰፍቶቹ መፍሰስ የሚጀምሩበትን ጊዜ አይመለከትም፤ ይልቅም እነርሱ ከመፍሰሳቸው በፊት ያለውን አጭር ወቅት፣ ክርስቶስ በመቅደስ ውስጥ ሳለ ያመለክታል። በዚያ ጊዜ፣ የድነት ሥራ እየተዘጋ ሳለ፣ መከራ በምድር ላይ ይመጣ ይሆናል፤ አሕዛብም ይቆጣሉ፣ ነገር ግን የሦስተኛውን መልአክ ሥራ እንዳይከለክሉ ተገድበው ይቆያሉ። በዚያ ጊዜ ‘የኋለኛው ዝናብ’ ወይም ከጌታ ፊት የሚመጣ ማደስ፣ የሦስተኛውን መልአክ ታላቅ ድምፅ ኃይል ለመስጠት፣ እናም ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች በሚፈሰሱበት ወቅት ቅዱሳን እንዲቆሙ ለማዘጋጀት ይመጣል።” Early Writings, 85.

በዩናይትድ ስቴትስ የእሑድ ሕግ ሲወጣ ብሔራዊ ክህደት በብሔራዊ ጥፋት ይከተላል። በዚያ የእሑድ ሕግ ጊዜ በዩናይትድ ስቴትስ ያለው አድቤንቲዝም ወደ ሁለት ክፍሎች ይከፈላል፤ አንዱ የአውሬውን ምልክት ይቀበላል፣ ሌላው ደግሞ የእግዚአብሔርን ማንተም ይቀበላል። የዩናይትድ ስቴትስ ብሔራዊ ጥፋት በግብፅ የመጀመሪያዎቹ ሦስት መቅሰፍቶች ይወከላል። እነዚያ ፍርዶች የሰው ልጅ የምሕረት ጊዜ እስኪዘጋ ድረስ ይቀጥላሉ፤ ከዚያም ከምሕረት ጋር ያልተቀላቀሉት ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ይፈሰሳሉ።

እኔ ልገልጽ የምፈልገው ነጥብ ስለ ግብፅ ትንቢታዊ ታሪክ ያነሰ ሲሆን፣ ከዚያ ይልቅ ኤለን ዋይት ግብፅን ምልክቱን የአውሬውን እንዲቀበል መላውን ዓለም የሚያስገድድ ብሔር ምልክት እንደሆነ መለየቷ ነው፤ ይህን በማድረግም መጀመሪያውን መጨረሻውን ለማሳየት እየተጠቀመች ናት፣ ይህም የኢየሱስ እንደ አልፋና አሜጋ ትንቢታዊ ፊርማ ነው። በዘፀአት ታሪክ ውስጥ ጌታ ከጥንታዊቱ እስራኤል ጋር ወደ ቃል ኪዳን ሲገባ፣ ራሱን በአዲስ ስም ያስተዋውቃል።

ከዚያም እግዚአብሔር ለሙሴ አለው፡ አሁን ፈርዖንን የማደርገውን ታያለህ፤ በብርቱ እጅ ይለቃቸዋልና፣ በብርቱም እጅ ከምድሩ ያወጣቸዋል።

እግዚአብሔርም ለሙሴ ተናገረው፡ እንዲህም አለው፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ለአብርሃምና ለይስሐቅ እንዲሁም ለያዕቆብ በሁሉን ቻይ አምላክ ስም ተገለጥሁላቸው፤ ነገር ግን በስሜ ይሐዋ አልታወቅሁላቸውም።

እኔም በእነርሱ ዘንድ የከነዓንን ምድር፣ የተሰደዱባትን ምድር፣ እንግዶች ሆነው የኖሩባትን ምድር እሰጣቸው ዘንድ ቃል ኪዳንን አቆምሁ። ደግሞም ግብፃውያን በባርነት የያዙአቸውን የእስራኤል ልጆች ማቃሰት ስምቻለሁ፡ ቃል ኪዳንም አስታውሻለሁ። ስለዚህ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በል፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከግብፃውያንም ሸክም በታች አወጣችኋለሁ፡ ከባርነታቸውም አድናችኋለሁ፡ በተዘረጋ ክንድና በታላላቅ ፍርዶችም እቤቸችኋለሁ፤ ለራሴም ሕዝብ አድርጌ እወስዳችኋለሁ፡ አምላክም እሆናችኋለሁ፤ እኔም ከግብፃውያን ሸክም በታች ያወጣችኋችሁ አምላካችሁ እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። አብርሃምንና ይስሐቅን ያዕቆብንም እሰጣቸው ዘንድ ለመስጠት የማልሁባትን ምድር ወደዚያ አገባችኋለሁ፡ ርስትም አድርጌ እሰጣችኋለሁ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።

ሙሴም እንዲሁ ለእስራኤል ልጆች ተናገረ፤ ነገር ግን ከመንፈስ ጭንቀትና ከከባድ ባርነት የተነሣ ሙሴን አልሰሙትም። ዘፀአት 6፡1-9።

እዚህ ጌታ ሙሴን እንደ ያዕቆብ፣ ይስሐቅና አብርሃም ሁሉ የቃል ኪዳን ወኪል መሆኑን እየገለጠ ነው። እስከ ሙሴ ታሪክ ድረስ የሐዋ የሚለው ስም ለአብርሃምና ለዘሮቹ ያልታወቀ ነበር፤ እናም የአብርሃም ቃል ኪዳን የሚታደስበት ታሪክ ውስጥ፣ ዕብራውያን ከግብፅ ባርነት ሊድኑ በነበረበት ጊዜ፣ ጌታ ስለ ባህርይ አዲስ መገለጥ አስተዋወቀ፤ ምክንያቱም ስም በትንቢታዊ መልኩ ባህርይን ይወክላል። አብራም ከጌታ ጋር ወደ ቃል ኪዳን በገባ ጊዜ፣ ጌታ ስሙን ወደ አብርሃም ለወጠው። በግብፅ ባርነት ትንቢት መጀመሪያ ላይ የቃል ኪዳን ሰብአዊ ወኪል ስሙ ተለወጠ፤ በዚያ ትንቢት መጨረሻ ግን እግዚአብሔር ራሱ ስለ ራሱ አዲስ ስም አስተዋወቀ።

አብራም በአሥራ አምስተኛው ምዕራፍ በኪዳን ገባ፤ በዚያም ለአራት መቶ ዓመት የሚቆይ የግብፅ ባርነት ትንቢት ተገለጠ። በአሥራ ሰባተኛው ምዕራፍ ለአብራም የመገረዝ ሥርዓት ተሰጠው፤ የእርሱና የሣራም ስሞች ተለወጡ።

ከአራት መቶ ዓመታት በኋላ ሙሴ የአብርሃምን የአራት መቶ ዓመት ትንቢት ለመፈጸም ተነሣ። አብርሃም፣ ይስሐቅ፣ ያዕቆብ እና ሙሴ ሁሉም በመጨረሻዎቹ ዘመናት ከጌታ ጋር ወደ ቃል ኪዳን የሚገቡትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክላሉ።

«በዚህ የምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት፣ እግዚአብሔር ከትእዛዙን ከሚጠብቁ ሕዝቡ ጋር ያለው ኪዳን እንደ ገና ሊታደስ ነው።» Review and Herald, February 26, 1914.

በእሁድ ሕግ ጊዜ፣ የአውሬውን ምልክት የሚቀበሉ ሰንበት ጠባቂዎች ከእግዚአብሔር ማጎተም ከሚቀበሉ ሰንበት ጠባቂዎች መለየታቸው ይፈጸማል። ይህ መለየት በአሥሩ ደናግል ምሳሌ ውስጥ ተወክሎ ተቀርቧል።

“የማቴዎስ 25 ያሉት የአሥሩ ደናግል ምሳሌ ደግሞ የአድቪንቲስት ሕዝብን ልምድ ያመለክታል።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 393።

“እኔ ብዙ ጊዜ ወደ አሥሩ ደናግል ምሳሌ እመራለሁ፤ ከእነርሱም አምስቱ ጠቢባን ነበሩ፣ አምስቱም ሰነፎች። ይህ ምሳሌ በፊደሉ እስከ መጨረሻው ድረስ ተፈጽሟል እናም ይፈጸማል፤ ምክንያቱም ለዚህ ዘመን ልዩ ተግባራዊነት አለውና፣ እንዲሁም እንደ ሦስተኛው የመልአክ መልእክት ተፈጽሟል እና እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ የአሁኑ እውነት ሆኖ ይቀጥላል።” Review and Herald, August 19, 1890.

ምሳሌው በ1844 ዓ.ም. አክቶበር 22 በሚሰራውያን ታሪክ ውስጥ ጥበበኛዎችና ሞሞቹ ድንግልዎች በተለዩበት ጊዜ ተፈጻሚ። የአድቪንቲዥም መጀመሪያ የአድቪንቲዥምን ፍጻሜ ይወክላል፤ እናም በመጨረሻ የሚከናወነው መለየት የአሥሩ ድንግልዎች ምሳሌ ፍጻሜ ነው፤ ይህም በመጨረሻ የሚሆነው መለየት በእሱ ድህረ ገጽ ይመጣል።

«ደግሞም፣ እነዚህ ምሳሌዎች ከፍርድ በኋላ ምንም የምሕረት ጊዜ እንደማይኖር ያስተምራሉ። የወንጌል ሥራ ሲፈጸም፣ በዚያኑ ጊዜ በመልካሞችና በክፍሎች መካከል መለየት ይከተላል፤ የእያንዳንዱም ክፍል ዕጣ ፈንታ ለዘላለም ይወሰናል።» የክርስቶስ የትምህርት ምሳሌዎች፣ 123።

የአሥሩ ደናግል ምሳሌ በአድቪንቲዥም ውስጥ ያሉት ጥበበኛ ደናግል በአሜሪካ ውስጥ በሚወጣው የእሱ ድህረ ገጽ የእግዚአብሔርን ማኅተም እንደሚቀበሉ እና በአድቪንቲዥም ውስጥ ያሉት ሰነፍ ደናግል የአውሬውን ምልክት እንደሚቀበሉ ያመለክታል። ሰነፍ ደናግል ደግሞ እንደ ሎዶቅያውያን ተወክለዋል።

“በአላዋቂ ድንግልዎች የተወከለው የቤተ ክርስቲያን ሁኔታ፣ እንዲሁም እንደ ሎዶቅያ ሁኔታ ተነግሮአል።” Review and Herald, August 19, 1890.

በመጨረሻዎቹ ዘመናት፣ እግዚአብሔር ቃሉን ከሚጠብቁ ሕዝቡ ጋር ኪዳንን በሚያድስበት ጊዜ፣ በሙሴ ዘመን ኪዳንን በአደስ ጊዜ እንዳደረገው ራሱን በአዲስ ስም ይገልጣል። የሞሞቹ ድንግልናዎች ሁኔታ ዘይት የላቸውም መሆናቸው ነው። የሎዶቅያው ሁኔታ ዘይት እንደሌላቸው ለማየት እጅግ ዓይነ ስውራን መሆናቸው ነው። ስለዚህ፣ ሞሞቹ ድንግልናዎች ሎዶቅያውያን ከሆኑ፣ ጥበበኞቹ ድንግልናዎች ፈላጊዎቻቸውን መሆናቸው ግልጽ ነው።

ለፈላጊዎቻቸውም ቤተ ክርስቲያን መልአክ እንዲህ ጻፍ፣ ቅዱሱ፣ እውነተኛው፣ የዳዊትም ቁልፍ ያለው፣ የሚከፍትና ማንም የማይዘጋ፣ የሚዘጋም ማንም የማይከፍት፣ እነዚህን ይላል፤ ሥራህን አውቃለሁ፤ እነሆ፣ ማንም ሊዘጋው የማይችል የተከፈተ በር በፊትህ ሰጥቻለሁ፤ ትንሽ ኃይል ቢኖርህም ቃሌን ጠብቀሃልና፣ ስሜንም አልካድህም።

እነሆ፣ አይሁድ ነን የሚሉ እንጂ እውነት አይደሉም ሐሰትም የሚናገሩት ከሰይጣን ምክራብ የሆኑትን እነሆ፣ መጥተው በእግሮቻህ ፊት እንዲሰግዱ እንዲሁም እኔ እንደ ወደድሁህ እንዲያውቁ አደርጋቸዋለሁ። የትዕግሥቱን ቃል ስለ ጠበቅህ፣ እኔ ደግሞ በምድር ላይ የሚኖሩትን ለመፈተን በዓለም ሁሉ ላይ ሊመጣ ካለው የፈተና ሰዓት እጠብቅሃለሁ።

እነሆ፣ ፈጥኜ እመጣለሁ፤ ማንም አክሊልህን እንዳይወስድ ያለህን አጽንተህ ያዝ። የሚያሸንፍን በአምላኬ ቤተ መቅደስ ምሰሶ አደርገዋለሁ፣ ከዚያም ወዲህ ወዲያ ፈጽሞ አይወጣም፤ የአምላኬንም ስም፣ ከአምላኬም ዘንድ ከሰማይ የምትወርደውን አዲሲቱ ኢየሩሳሌም የተባለችውን የአምላኬን ከተማ ስም፣ እንዲሁም አዲሱን ስሜን በእርሱ ላይ እጽፋለሁ። ማንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ጀሮ ያለው ይስማ። ራእይ 3፣7-13።

ፈላጊዎቻቸውን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክላሉ፣ እግዚአብሔርም አዲሱን ስሙን በእነርሱ ላይ እንዲጽፍ ተስፋ ተሰጥቶአቸዋል። ጌታ ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር ቃል ኪዳን በሚገባበት ጊዜ፣ ከራሱ የሆነ አዲስ ስም ያስተዋውቃል። ለአብርሃምም ጌታ ሁሉን ቻይ አምላክ እንደሆነ ተናግሮት ነበር።

አብራምም ዘጠና ዘጠኝ ዓመት በሆነ ጊዜ፣ እግዚአብሔር ለአብራም ተገለጠለትና፡- እኔ ሁሉን የምችል አምላክ ነኝ፤ በፊቱ ተመላለስ፣ ፍጹምም ሁን። ኪዳንንም በእኔና በአንተ መካከል አደርጋለሁ። እጅግም አበዛሃለሁ አለው። አብራምም በግምባሩ ተደፋ፤ እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል ተናገረው፡- እኔስ፣ እነሆ፣ ኪዳኔ ከአንተ ጋር ነው፣ አንተም የብዙ አሕዛብ አባት ትሆናለህ። ከዚህም በኋላ ስምህ አብራም ተብሎ አይጠራም፤ ስምህ ግን አብርሃም ይሆናል፣ የብዙ አሕዛብ አባት አድርጌሃለሁና። ዘፍጥረት 17፣1-5።

ጌታ በአብርሃም ዘመን ከተመረጠ ሕዝብ ጋር በመጀመሪያ ቃል ኪዳን በገባ ጊዜ፣ ራሱን ሁሉን የሚችል አምላክ ብሎ ገለጠ። በሙሴ ዘመን የቃል ኪዳንን ግንኙነት በበለጠ ሲያራምድ፣ ለመጀመሪያ ጊዜ ራሱን ይህ ብሎ ገለጠ። ኢየሱስም ከብዙዎች ጋር ለአንድ ሳምንት ቃል ኪዳንን ለማጽናት በመጣ ጊዜ፣ በብሉይ ኪዳን አንድ ጊዜ ብቻ የተገለጸ፣ ያም በአንድ ባቢሎናዊ የተነገረ፣ አዲስ የእግዚአብሔር ስም አስተዋወቀ።

በዚያን ጊዜ ንጉሡ ናቡከደነፆር እጅግ ተደነቀ፣ ፈጥኖም ተነሥቶ ተናገረ፣ ለአማካሪዎቹም እንዲህ አለ፡- “ሦስት ሰዎችን ታስረው ወደ እሳቱ መካከል የጣልናቸው አይደለምን?” እነርሱም መልሰው ለንጉሡ፡- “እውነት ነው፣ ንጉሥ ሆይ” አሉት። እርሱም መልሶ እንዲህ አለ፡- “እነሆ፣ አራት ሰዎችን ከእስራታቸው ተፈትተው በእሳቱ መካከል ሲመላለሱ አያለሁ፤ ምንም ጉዳትም የለባቸውም፤ የአራተኛውም መልክ እንደ እግዚአብሔር ልጅ ነው።” ዳንኤል 3፡24-25።

በዳንኤል ምዕራፍ ሦስት የተገለጸው በአሜሪካ ያለውን የእሱድ ሕግ እንደሚያመለክት መመስረት እጅግ ቀላል ነው። በዳንኤል ምዕራፍ ሦስት ሰድራክ፣ ሚሳቅና አብድናጎ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ይወክላሉ። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ቃል ኪዳንን ለመጨረሻ ጊዜ የሚያድሱ እነርሱ ናቸው። በዳንኤል ምዕራፍ ሦስት የእሱድ ሕግና የኋለኛው ዝናብ ታሪክ ትንቢታዊ ምሳሌ እናያለን። ክርስቶስ በስደት እሳቶች ውስጥ ከሦስቱ ታማኞቹ ጋር ነበረ፣ እናም ይሆናል፤ ይህም አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ብቻ ሳይሆን የሦስቱን መላእክት መልእክቶች ደግሞ ይወክላል። በእሳቱ ውስጥ፣ የእሱድ ሕግ ቀውስን የሚያመለክት በሆነው ውስጥ፣ በአንዱ ስሙ ተለይቶ ይገለጣል፤ ይህም ክርስቶስ እንደ ወልድ አምላክ እስኪመጣ ድረስ ወደ ታሪክ ያልገባ ስም ነው። በምዕራፍ ሦስት ምሳሌ ውስጥ በዓለም መጨረሻ ጊዜ ቃል ኪዳንን የሚያድሱት በመጨረሻው ቀውስ ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሲገናኙ እናያለን፤ እርሱም ማንም ሰው ያለውቀው ስም አለው።

ከግብፅ መዳን በአሜሪካ የእሱድ ሕግን እንደሚወክል በምናስበው ጉዳይ እጅግ ርቄ ሳልሄድ፣ በግብፅ ውስጥ ከአሥሩ መቅሰፍቶች የመጀመሪያው ከጀመረ በፊት እውነተኛ የሰንበት ቅስቀሳ እንደነበረ ራሳችንን ማስታወስ ይገባናል።

ፈርዖንም እንዲህ አለ፤ እነሆ፣ የምድሪቱ ሕዝብ አሁን ብዙ ነው፣ እናንተም ከሸክማቸው እንዲያርፉ ታደርጋላችሁ። ፈርዖንም በዚያ ቀን የሕዝቡን አስገዳጆችና አለቆቻቸውን አዘዘ እንዲህ ሲል፤ ከዚህ በኋላ ለሕዝቡ ጡብ እንዲሠሩ እንደ ቀድሞው ገለባ አትስጧቸው፤ ይህምና ገለባ ለራሳቸው ይሰብስቡ። ከዚህ በፊትም ይሠሩት የነበረውን የጡብ ቍጥር በእነርሱ ላይ ትጫኑታላችሁ፤ ከእርሱ ምንም አትቀንሱ፤ ሰነፎች ናቸውና፣ ስለዚህ እንዲህ እያሉ ይጮኻሉ፤ እንሂድና ለአምላካችን እንሠዋ። በሰዎቹም ላይ ሥራ ይብዛባቸው፣ በእርሱም ይድከሙ፤ ከንቱ ቃሎችንም አያድምጡ። የሕዝቡም አስገዳጆችና አለቆቻቸው ወጥተው ለሕዝቡ ተናገሩ እንዲህ ሲሉ፤ ፈርዖን እንዲህ ይላል፤ ገለባ አልሰጣችሁም። ሂዱ፣ የምታገኙበት ስፍራ ሁሉ ገለባ ለራሳችሁ ውሰዱ፤ ነገር ግን ከሥራችሁ ምንም አይቀነሰላችሁም። ሕዝቡም በግብፅ ምድር ሁሉ ተበትኖ በገለባ ፋንታ እህል ግንድ ይሰበስብ ነበር። አስገዳጆቹም እያስቸኮሉአቸው እንዲህ ይሉ ነበር፤ ገለባ በነበረ ጊዜ እንደ ነበረው የየቀኑን ሥራችሁን ፈጽሙ። የፈርዖንም አስገዳጆች በላያቸው የሾሙአቸው የእስራኤል ልጆች አለቆች ተመቱ፣ እንዲህም ተባሉ፤ ትናንትናና ዛሬ እንደ ቀድሞው የጡብ ሥራችሁን ለምን አልፈጸማችሁም? ከዚያም የእስራኤል ልጆች አለቆች መጥተው ወደ ፈርዖን ጮኹ እንዲህ ሲሉ፤ ከባሪያዎች ጋር እንዲህ ለምን ታደርጋለህ? ለባሪያዎች ገለባ አይሰጥም፣ እነርሱም እኛን፤ ጡብ ሥሩ፣ ይሉናል፤ እነሆም፣ ባሪያዎችህ ይመታሉ፤ ነገር ግን ጥፋቱ በራስህ ሕዝብ ላይ ነው። እርሱ ግን እንዲህ አለ፤ ሰነፎች ናችሁ፣ ሰነፎች ናችሁ፤ ስለዚህ እንዲህ ትላላችሁ፤ እንሂድና ለእግዚአብሔር እንሠዋ። አሁንም ሂዱና ሥሩ፤ ገለባ አይሰጣችሁምና፣ ነገር ግን የጡቡን ቍጥር ታቀርባላችሁ። የእስራኤልም ልጆች አለቆች፣ ከየቀኑ የጡባችሁ ቍጥር ምንም አትቀንሱ ተብሎ ከተነገራቸው በኋላ፣ በክፉ ሁኔታ እንዳሉ አዩ። ዘጸአት 5፡5-19።

ከእሁድ ሕግ በፊት፣ በግብፅ መቅሰፍቶች ከመውረዳቸው በፊት እንደ ነበረው ሁሉ፣ የሰባተኛውን ቀን ሰንበት በሚጠብቁ ላይ የሚነሣ ተቃውሞና ቅስቀሳ እየበረታ ይሄዳል። ሙሴም፣ እንደ አክሱን ኤልያስን እንደ ከሰሰው ሁሉ፣ ግብፃውያንም ሆኑ ዕብራውያን ሁሉን ችግር ያመጣ ሰው እርሱ ነው ብለው የሚያመለክቱት ነበር።

እንዲሁም ሆነ፤ አክሱን ኤልያስን ባዩ ጊዜ አክሱን፡- እስራኤልን የምታስጨንቅ አንተ ነህን? አለው። እርሱም መልሶ፡- እስራኤልን ያስጨንቅሁት እኔ አይደለሁም፤ ነገር ግን አንተና የአባትህ ቤት ናችሁ፤ ይህም የሆነው የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ስለተዋቸሁ እና በኣሊምን ስለተከተልህ ነው። 1 ነገሥት 18፣17, 18።

የሙሴ ታሪክ የእሁድ ሕግን ታሪክ ያሳያል፣ የኤልያስም ታሪክ የእሁድ ሕግን ታሪክ ያሳያል። በአንድነትም ሆነ በተናጠል፣ ሙሴና ኤልያስ ምልክቶች ናቸው። በክርስቶስ መለወጥ በተገለጠበት ጊዜ፣ እነርሱ በአንድነት ሳይሞቱ የሚቀሩትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እና በጌታ ውስጥ የሚሞቱትን ወክለው ነበር። ሙሴ ከሞት ተነሥቶ ነበር፤ ኤልያስ ግን ፈጽሞ አልሞተም። እነርሱ ደግሞ በራእይ አሥራ አንድ ውስጥ ለሕዝቡ ስቃይ የሚያመጡት ሁለቱ ነቢያት ናቸው። በሙሴና በኤልያስ እንደ ምልክቶች ብዙ እውነት ተወክሏል፣ ይህንም በኋላ ለመመልከት ተስፋ እናደርጋለን።

እነሆ፣ ታላቁና አስፈሪው የጌታ ቀን ሳይመጣ በፊት ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ፤ እርሱም እኔ መጥቼ ምድርን በርግማን እንዳልመታ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፣ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶቻቸው ይመልሳል። ሚልክያስ 4፣5፣ 6።

ከሰው ልጅ የምሕረት ዘመን መዝጊያ በፊት በቅድሚያ፣ “ነቢዩ ኤልያስ” በልዩ መልእክት ሊገለጥ ይገባል፤ ይህም “የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፣ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶቻቸው” የሚመልስ ነው። ነቢያት ሁሉ ስለ ዓለም ፍጻሜ ይመሰክራሉ፣ ሁሉም እርስ በርሳቸው ይስማማሉ።

የነቢያትም መናፍስት ለነቢያት ይገዛሉ። ምክንያቱም እግዚአብሔር የሰላም እንጂ የውዥንብር አምላክ አይደለም፤ በቅዱሳንም ቤተ ክርስቲያናት ሁሉ እንዲሁ ነው። 1 ቆሮንቶስ 14፣32፣ 33።

የኤልያስ መልእክት ከጌታ ታላቅና አስፈሪ ቀን በፊት በቅርብ ጊዜ ይደርሳል፤ ስለዚህም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ “የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ” ተብሎ የተወከለው ያው ልዩ መልእክት ነው። “ጊዜው ቀርቦአል” በሚል ጊዜ፣ የኤልያስ ልዩ መልእክት ለእግዚአብሔር “ባሪያዎች” በቅርብ ሊሆኑ የሚገባቸውን ነገሮች ያሳያል።

የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ፣ እግዚአብሔር በቅርብ ዘመን ሊሆኑ የሚገባቸውን ነገሮች ለባሪያዎቹ ያሳይ ዘንድ ለእርሱ የሰጠው፤ እርሱም መልእኩን በመላክ ለባሪያው ለዮሐንስ በምልክት አሳየው። እርሱም ስለ እግዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክርነት፣ ያየውንም ሁሉ መሰከረ። የዚህን ትንቢት ቃላት የሚያነብ ብፁዕ ነው፣ የሚሰሙና በእርሱ ውስጥ የተጻፉትን የሚጠብቁም ብፁዓን ናቸው፤ ጊዜው ቀርቦአልና። ራእይ 1፣1-3።

ሚልክያስ ኤልያስን እንደ ምልክት ሲጠቀም፣ ትእዛዛትን መጠበቅ በቀጥታ እንደሚጠቅስ አስተውሉ።

የባሪያዬን የሙሴን ሕግ፣ ለእስራኤል ሁሉ በኮሬብ ከሥርዓቶቹና ከፍርዶቹ ጋር ያዘዘሁትን፣ አስቡ። እነሆ፣ የታላቁና የሚያስፈራው የእግዚአብሔር ቀን ሳይመጣ፣ ነቢዩን ኤልያስን እልክላችኋለሁ፤ እርሱም እኔ መጥቼ ምድርን በእርግማን እንዳልመታ፣ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፣ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶቻቸው ይመልሳል። ሚልክያስ 4፣4-6።

እነዚህ ሦስት ቁጥሮች የብሉይ ኪዳን የመጨረሻዎቹ ናቸው፤ የብሉይ ኪዳንን የመጨረሻ ተስፋ እንዲሁም አሥሩን ትእዛዛት ለመጠበቅ የተሰጠ አጽንኦት ይዟል። በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ሰባት “ብፁዓን” አሉ፤

የመጨረሻውም አሥሩን ትእዛዛት ለሚጠብቁ የተሰጠ ብፅዕና ነው።

እኔ አልፋና አሜጋ፣ መጀመሪያና ፍጻሜ፣ ፊተኛውና ኋለኛው ነኝ። ትእዛዛቱን የሚፈጽሙ ብፁዓን ናቸው፤ በሕይወት ዛፍ ላይ ሙብት ይሆንላቸው ዘንድ፣ በደጆችም ወደ ከተማይቱ እንዲገቡ። ራእይ 22፣13፣ 14።

በብሉይ ኪዳን ያለው የመጨረሻው ተስፋ አሥርቱን ትእዛዛት “አስቡ” ብሎ ያሳውቀናል፤ ነገር ግን ይህን ሲያደርግ በውስጡ “አስብ” የሚለውን ትእዛዝ የያዘውን አንዱን ትእዛዝ በተለይ ያበረታታል።

የሰንበትን ቀን ቅዱስ እንዲሆን አስብ። ስድስት ቀን ትሠራለህ፣ ሥራህንም ሁሉ ታከናውናለህ፤ ሰባተኛው ቀን ግን የእግዚአብሔር አምላክህ ሰንበት ነው፤ በእርሱ አንተም ሆነ ልጅህ፣ ወንድ ልጅህም ሆነ ሴት ልጅህ፣ ወንድ ባሪያህም ሆነ ሴት ባሪያህ፣ ከብቶችህም ሆኑ በደጆችህ ውስጥ ያለ መጻተኛህ፣ ማንም ሥራ አትሠራ። እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንና በውስጣቸው ያሉትን ሁሉ በስድስት ቀን ሠርቶ፣ በሰባተኛው ቀን አርፎአልና፤ ስለዚህ እግዚአብሔር የሰንበትን ቀን ባረከው ቀደሰውም። ዘጸአት 20፣8-11።

በሁለቱም በአሮጌውና በአዲሱ ኪዳን ውስጥ ያለው የመጨረሻው ተስፋ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ያጎለል፣ በተለይም ሰባተኛውን ቀን ሰንበት በልዩ አጽንኦት ይጠቅሳል። ሚልክያስ “አስቡ” ይላል፤ ዮሐንስም እንዲህ በማድረግ ብፁዓን እንደሆናችሁ ያሳውቀናል። ሰባተኛው ቀን ሰንበት የእግዚአብሔርን ፍጥረትና የፈጣሪነቱን ኃይል ያስታውሳል። ሰንበት ደግሞ በምድር ታሪክ የመጨረሻ ዘመናት ውስጥ የክርክር ነጥብ ይሆናል። ዮሐንስ ትእዛዛቱን በሚያደርጉ ላይ ያለውን “ብፅዕና” ሲመዘግብ፣ አልፋና አሜጋ፣ መጀመሪያና ፍጻሜ፣ ፊተኛው ኋለኛ የሆነው ኢየሱስ የአወጀውን ብቻ ነው የሚመዘግበው። ስለዚህ፣ የአዲስ ኪዳን የመጨረሻው ተስፋ ከሰባተኛው ቀን ሰንበት እንዲሁም መጨረሻን በመጀመሪያ የሚለይ የመለኮት ባሕርይ ጋር የተያያዘ ነው።

የመጀመሪያዎች ማለት በሚታወቀው በዘፍጥረት ውስጥ የተጠቀሰው የመጀመሪያው እውነት ፈጣሪውን፣ ፍጥረትን፣ እና በሰንበት ላይ የተለየ አጽንኦትን ያመለክታል። እነዚህን ሁሉ በአንድ ላይ ሲወስዱ፣ መስመር በመስመር ላይ፣ የብሉይ ኪዳን መጀመሪያና የብሉይና የአዲስ ኪዳናት መጨረሻ እግዚአብሔርን እንደ ፈጣሪ፣ አሥርቱን ትእዛዛት፣ የሰንበትን ትእዛዝ፣ እንዲሁም ኢየሱስ መጀመሪያና መጨረሻ እንደሆነ ያጽናናሉ።

ነቢዩ ኤልያስ በብሉይ ኪዳን የመጨረሻው ተስፋ ውስጥ በሚልክያስ እንደ ምልክት ተጠቅመዋል፤ እርሱም ኤልዛቤልንና አክኦብን የተቃወመ ነቢይ ነበር። የራእይ መጽሐፍ ኤልዛቤልን እንደ ጳጳሳት መንበር ምልክት ይጠቀማል፤ አሥሩንም ነገሥታት እንደ ተባበሩት መንግሥታት ምልክት ይጠቀማል። ኤልያስ ከአክኦብና ከኤልዛቤል ጋር ያደረገው ተጋጭቶ መቆም፣ መቶ አርባ አራቱ ሺህ ከተባበሩት መንግሥታት ጋር የሚያደርጉትን ተጋጭቶ መቆም ይወክላል፤ ይህም በዩናይትድ ስቴትስ የተጎለበተና በጳጳሳት መንበር የሚመራ ነው። አክኦብ እንደ የእስራኤል ሰሜናዊ አሥር ነገዶች ንጉሥ በአሥር ነገዶች ላይ የሚገዛውን ኃይል ይወክል ነበር፤ ስለዚህም ዩናይትድ ስቴትስ (አክኦብ) ተባበሩትን መንግሥታት (በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ያሉት አሥር ነገዶች ወይም አሥር ነገሥታት) ለጳጳሳት መንበር (ኤልዛቤል) ሰንበትን የሚጠብቁትን ለማሳደድ እንዲፈጽሙ ኃይል እየሰጠ እንደሆነ ያመለክታል። ሚልክያስ ከጌታ ታላቅና አስፈሪ ቀን በፊት የሚመጣን መልእክት ለመወከል ኤልያስን ሲጠቀም፣ ኤልያስ ለሦስት ዓመት ተኩል በኤልዛቤል እንደተሳደደ ሁሉ፣ በዘመናዊቱ ሮም (ዘንዶው፣ አውሬው እና ሐሰተኛው ነቢይ) የሚሳደዱትን ይወክላል። በሚልክያስ 4፣4 “አስቡ” የሚለውን ቃል በመጠቀም ሰንበትን ማጉላት፣ በሚልክያስ የተሳለው ትንቢታዊ ትዕይንት ውስጥ የእሁድ ሕግ ቀውስን ይጨምራል።

ከብሉይ ኪዳን መጀመሪያ ጋር የብሉይ ኪዳንን መጨረሻ በማነጻጸር፣ ከዚያም የመጽሐፍ ቅዱስን መጀመሪያ ከመጨረሻው ጋር በማነጻጸር የሚተላለፉትን እውነቶች ሲመለከት እጅግ ብዙ ተጨማሪ ነገር ሊታከል ይገባል። በዘፍጥረት ፈጠራውን፣ ፍጥረትን፣ እና ፍጥረትን የሚያስታውሰውን ሰንበት እናገኛለን። በሚልክያስ ደግሞ ሰንበት የሚመለከተው ትእዛዝ የሰው ልጅ የምሕረት ዘመን መዘጋትን እና ሰባቱን የመጨረሻ መቅሰፍቶች የሚያመጣ የቀውስ ጉዳይ እንደሆነ ተለይቶ ይታያል፤ ወይም ሚልክያስ እንደሚጠራው፣ “ታላቁና አስፈሪው የእግዚአብሔር ቀን።” ኤልያስ ለሚሞት ዓለም ሦስተኛውን የመልአክ መልእክት የሚያቀርቡ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ይወክላል።

«ዛሬ፣ በኤልያስና በመጥምቁ ዮሐንስ መንፈስና ኃይል፣ በእግዚአብሔር ሹመት የተሾሙ መልእክተኞች፣ ከምሕረት ዘመን መዝጊያ ሰዓታትና ክርስቶስ ኢየሱስ እንደ ነገሥታት ንጉሥና እንደ ጌቶች ጌታ ከመገለጡ ጋር በተያያዙ በቅርቡ ሊፈጸሙ ያሉ ከባድ ክንውኖች ላይ፣ ለፍርድ የተዘጋጀችውን ዓለም ትኩረት እየጠሩ ናቸው።» ነቢያትና ነገሥታት፣ 715፣ 716።

የመጽሐፍ ቅዱስ መጀመሪያ፣ ይህም ደግሞ የብሉይ ኪዳን መጀመሪያ ነው። ከሁለቱም ኪዳናት መጨረሻ ጋር ያለውን ያንኑ ታሪክ ያመለክታል፤ ነገር ግን እያንዳንዱ መጀመሪያና መጨረሻ ለማግለጥና ለመልእክቱ ለማበርከት የራሱ እውነት አለው። በአራት ዘፍጥረት ትኩረቱ በእግዚአብሔር ሥራዎች ላይ ነው፤ በሚልክያስ ግን ትኩረቱ ስለሚመጣው ቀውስ በሚያስጠነቅቀው መልእክት ላይ ነው። የራዕይ መጽሐፍ መጨረሻ አልፋና አሜጋን ያሳያል። በአዲስ ኪዳን የመጀመሪያው መጽሐፍ ውስጥ የሚከተለውን እናነባለን።

የኢየሱስ ክርስቶስ፣ የዳዊት ልጅ፣ የአብርሃም ልጅ የትውልድ መጽሐፍ።

አብርሃም ይስሐቅን ወለደ፤ ይስሐቅም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ፤ ይሁዳም ከትዕማር ፋሬስንና ዛራን ወለደ፤ ፋሬስም ኤስሮምን ወለደ፤ ኤስሮምም አራምን ወለደ፤ አራምም አሚናዳብን ወለደ፤ አሚናዳብም ነአሶንን ወለደ፤ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደ፤ ሰልሞንም ከረአብ በዔዝን ወለደ፤ በዔዝም ከሩት ኢዮቤድን ወለደ፤ ኢዮቤድም እሴይን ወለደ፤ እሴይም ንጉሡን ዳዊትን ወለደ፤ ንጉሡም ዳዊት ቀድሞ የኦሮን ሚስት ከነበረችው ሰሎሞንን ወለደ፤ ሰሎሞንም ሮብዓምን ወለደ፤ ሮብዓምም አብያን ወለደ፤ አብያም አሳን ወለደ፤ አሳም ኢዮሳፍጥን ወለደ፤ ኢዮሳፍጥም ኢዮራምን ወለደ፤ ኢዮራምም አዝያንን ወለደ፤ አዝያም ኢዮአታምን ወለደ፤ ኢዮአታምም አካዝን ወለደ፤ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ፤ ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ፤ ምናሴም አሞንን ወለደ፤ አሞንም ኢዮስያስን ወለደ፤ ኢዮስያስም ወደ ባቢሎን በተወሰዱበት ዘመን ኢኮንያንንና ወንድሞቹን ወለደ። ወደ ባቢሎንም ከተወሰዱ በኋላ ኢኮንያን ሰላትያልን ወለደ፤ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ፤ ዘሩባቤልም አቢሁድን ወለደ፤ አቢሁድም ኤልያቄምን ወለደ፤ ኤልያቄምም አዘርን ወለደ፤ አዘርም ሳዶቅን ወለደ፤ ሳዶቅም አኪምን ወለደ፤ አኪምም ኤሊሁድን ወለደ፤ ኤሊሁድም አልዓዘርን ወለደ፤ አልዓዘርም ማታንን ወለደ፤ ማታንም ያዕቆብን ወለደ፤ ያዕቆብም ማርያም ባል የሆነውን ዮሴፍን ወለደ፤ ከእርስዎም ኢየሱስ የተወለደ ሲሆን እርሱም ክርስቶስ ይባላል።

ስለዚህ ከአብርሃም እስከ ዳዊት ድረስ ሁሉም ትውልዶች አሥራ አራት ትውልዶች ናቸው፤ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ ድረስ አሥራ አራት ትውልዶች ናቸው፤ ከባቢሎንም ምርኮ እስከ ክርስቶስ ድረስ አሥራ አራት ትውልዶች ናቸው።

እንግዲህ የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት እንዲህ ነበረ፤ እናቱ ማርያም ለዮሴፍ ታጭታ ሳለች፣ ከመገናኘታቸው በፊት፣ ከመንፈስ ቅዱስ እንደ ፀነሰች ተገኘ። ባልዋም ዮሴፍ ጻድቅ ሰው ስለ ነበረ፣ በግልጽ ለማሳፈር ስላልፈለገአት፣ በስውር ለመተዋት አሰበ። እርሱ ግን ይህን ሲያስብ፣ እነሆ፣ የጌታ መልአክ በሕልም ተገለጠለትና እንዲህ አለው፤ ዮሴፍ ሆይ፣ የዳዊት ልጅ፣ ማርያምን ሚስትህ አድርገህ ለመውሰድ አትፍራ፤ በእርስዋ የተፀነሰው ከመንፈስ ቅዱስ ነውና።

እርስዎም ወንድ ልጅ ትወልዳለች፤ ስሙንም ኢየሱስ ትለዋለህ፤ እርሱ ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና። ይህም ሁሉ ከጌታ ዘንድ በነቢዩ የተነገረው እንዲፈጸም ሆነ፤ እንዲህ ሲል፤ እነሆ፣ ድንግል ትፀንሳለች ወንድ ልጅም ትወልዳለች፤ ስሙንም አማኑኤል ይሉታል፤ ትርጓሜውም፦ እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው። ዮሴፍም ከእንቅልፍ ተነሥቶ የጌታ መልአክ እንዳዘዘው አደረገ፤ ሚስቱንም ወደ እርሱ ወሰደ፤ የቡር ልጁንም እስክትወልድ ድረስ አላወቃትም፤ ስሙንም ኢየሱስ ብሎ ጠራው። ማቴዎስ 1፡1-25።

የአዲስ ኪዳን መጀመሪያ ከብሉይ ኪዳን መጀመሪያና ፍጻሜ እንዲሁም ከአዲስ ኪዳን ፍጻሜ ጋር ይስማማል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔርን የፍጥረት ኃይል ያጎላል፤ ምክንያቱም ክርስቶስ ሁሉን ነገር በስድስት ቀን ለመፍጠር የተጠቀመበት ኃይል እርሱ ራሱ “ሕዝቡን ከኃጢአታቸው ያድናቸው” ዘንድ የሚጠቀምበት ያው አንድ ኃይል ነው። ኢማኑኤል የሚለው ቃል፣ ምንባቡ ከኢሳይያስ ጽሑፎች እንደሚጠቅሰው፣ “እግዚአብሔር ከእኛ ጋር” ማለት ነው። እርሱ መለኮቱን ከእኛ ሰብአዊነት ጋር በማዋሐድ በሕዝቡ ውስጥ ይኖራል፤ ይህም በማርያም ውስጥ ሥጋ በለበሰ ጊዜ ያከናወነው ያ እንግዲያው መዋሐድ ነበር።

“የእግዚአብሔርን መስፈርት ሊያሟላ የሚችለው ከፍጹም መታዘዝ ያነሰ ምንም የለም። እርሱ መስፈርቶቹን ያልተወሰኑ አላደረጋቸውም። ሰውን ከእርሱ ጋር ወደ ስምምነት ለማምጣት አስፈላጊ ያልሆነ ምንም አላዘዘም። እኛ ኃጢአተኞችን ወደ እርሱ የባሕርይ አርአያ ልንመራቸው እና ይህ አርአያ ሊደረስበት የሚችለው በእርሱ ጸጋ ብቻ ወደሆነው ወደ ክርስቶስ ልንመራቸው ይገባል።”

“አዳኙ የሰው ዘር ድካሞችን በራሱ ላይ ወሰደ፣ ሰዎችም በሰብአዊ ተፈጥሮ ድካም ምክንያት ማሸነፍ እንደማይችሉ እንዳይፈሩ ኃጢአት የሌለበትን ሕይወት ኖረ። ክርስቶስ ‘የመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች’ እንድንሆን መጣ፤ ሕይወቱም ሰብአዊነት ከመለኮት ጋር ተዋህዶ ኃጢአትን እንደማይሠራ ያውጃል።”
Ministry of Healing, 180.

የአዲስ ኪዳን መጀመሪያ ክፍል ኢየሱስ የእኛን ሰብአዊ ባሕርይ ወዴት፣ መቼ፣ እና ለምን እንደ ተሸከመ ያሳያል። ይህንም ያደረገው ከመለኮታዊ ኃይል ጋር የተዋሐደ ሰብአዊ ኃይል ኃጢአት እንደማያደርግ ለማሳየት ነበር። ኃጢአት የሕግ መተላለፍ ነው፤ ሚልክያስም እርሱን “እንድታስቡት” እንደሚገባን ይናገራል። ዮሐንስ ሕጉን የሚጠብቁ፣ ስለዚህም ኃጢአት የማያደርጉ ሰዎች በሰማያዊ ደጆች መግባት እንደሚችሉ ያስታውቀናል። ማቴዎስ ኃጢአተኛ ሰው ክርስቶስ እንዳሸነፈ ሁሉ ኃጢአትን ማሸነፍ እንደሚችል ያሳያል። ክርስቶስ በእኛ ውስጥ በሚኖርበት ጊዜ፣ (የክብር ተስፋ) ዓለማትን የፈጠረው የፈጠራ ኃይል በእኛ ውስጥ አለን። ይህም እድል ክርስቶስ ወደ ሰብአዊ ቤተሰብ ለመግባት በመምረጡ፣ ከዚያም ለዘላለም የእግዚአብሔር ልጅ ብቻ ሳይሆን የሰው ልጅ ደግሞ በመሆኑ ተዘጋጀ።

ለሰው ልጅ የምህረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት፣ ከራእይ መጽሐፍ የተገለጠ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰጠ ልዩ የእውነት መልእክት አለ። ያ ልዩ መልእክት ደግሞ፣ ከ“እግዚአብሔር አስፈሪ ቀን” በፊት የሚታወጅ የሚልክያስ “የኤልያስ መልእክት” ነው።

በሁለቱም ኪዳናት መጀመሪያና በአዲስ ኪዳን መጨረሻ፣ የእግዚአብሔር የተለዩ ባሕርያት ተለይተው ተገልጠዋል። በዘፍጥረት እርሱ ፈጣሪ ነው፤ በራእይም መጨረሻ አልፋና አሜጋ ነው። በአዲስ ኪዳን መጀመሪያ የሰው ልጅ ይሆናል። እና በብሉይ ኪዳን መጨረሻ፣ መልእክተኛው ኤልያስ የሚያውቅውን መልእክት ለመፈጸም የሚጠቀምበትን መርህ እናገኛለን፤ ይኸውም የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች እና የልጆችንም ወደ አባቶች መመለስ ነው።

ኤልያስ የማስጠንቀቂያውን መልእክት ለማቅረብ የሚጠቀመው ትንቢታዊ መርህ፣ በራእይ ዮሐንስ እንዲያደርግ የታዘዘው ነገር በትክክል ያው ነው። ኤልያስ “የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፣ የልጆችንም ልብ ወደ

አባቶቻቸው ይመልሳል፤” ዮሐንስም በዚያን ጊዜ የነበሩትን ነገሮች እንዲጽፍ ተነገረው፤ እንዲሁም ሲያደርግ በአንድ ጊዜ ደግሞ የሚመጡትን ነገሮች ይጽፍ ነበር። ዮሐንስ የአልፋና የአሜጋ መርህ በትንቢታዊው ቃል እንዴት እንደሚሠራ ለማሳየት ተጠቅሞበት ነበር፤ ኤልያስም መልእክቱን በዚያው መርህ ላይ ይመሠርታል። የመጽሐፍ ቅዱስን መጀመሪያ ከፍጻሜው ጋር ስናነጻጽር፣ ብሉይን ከአዲስ ጋር እያነጻጸርን ነን። አባት የልጁ መጀመሪያ ነው፤ ልጅም የአባቱ ፍጻሜ ነው። አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የአብርሃም ልጆች የመጨረሻው ትውልድ ናቸው፤ እግዚአብሔርም ከአብርሃም ጋር ቃል ኪዳን የገባበት ታሪክ፣ እግዚአብሔር ያንን ቃል ኪዳን ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር የሚያድስበትን ታሪክ ይወክላል።

ስለዚህ በጸጋ እንዲሆን ከእምነት ነው፤ ይህም የተስፋው ቃል ለዘሩ ሁሉ የተረጋገጠ እንዲሆን ነው፤ ሕግ ላለው ብቻ ሳይሆን፣ ከአብርሃም እምነት ያለው ለዚያንም ደግሞ ነው፤ እርሱም የሁላችን አባት ነው።
ሮሜ 4፡16።

የኤልያስ መልእክት የአልፋና አሜጋ መርህን ይወክላል፤ አባቶች አልፋ ሲሆኑ ልጆች ደግሞ አሜጋ ናቸውና። የኤልያስ መልእክት የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች ይመልስ ነበር። ክርስቶስ ዮሐንስ መጥምቅን እንደ ኤልያስ ለየው፣ እና ኤሊያስ ወይን ደግሞ ወሊያም ሚሊርን እንደ ሁለቱም፣ እንደ ኤልያስም እንደ ዮሐንስ መጥምቅም ለየቸው። የእነዚህ ሁሉ ተወካይ ሰዎች መልእክት የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች እና በተቃራኒውም የሚመልስ እንደ ሆነ ተገልጿል። ያ ሥራ መልእክቱ የሰዎችን ልብ ወደ ሰማያዊ አባታቸው በመመለስ የሚያመጣውን ተጽእኖ ይወክላል፤ ነገር ግን ከዚያ የበለጠ ትርጉም አለው፣ ምክንያቱም የሥራው ምልክት ነውና። በመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት ውስጥ ምልክቶች ከአንድ በላይ ትርጉም አላቸው፣ እናም በአውድ መሠረት መለየት ይገባቸዋል።

“መጥምቁ ዮሐንስን ታላቅ ያደረገው ምን ነበር? በአይሁድ ሕዝብ መምህራን የቀረበውን የልማድ ብዛት ከአእምሮው ዘግቶ፣ ከላይ ለሚመጣ ጥበብ ግን ከፍቶ ነበር። ከመወለዱ በፊት መንፈስ ቅዱስ ስለ ዮሐንስ እንዲህ ሲል መስክሮ ነበር፤ ‘በጌታ ፊት ታላቅ ይሆናል፤ ወይንና የሚያሰክር መጠጥም አይጠጥም፤ ከእናቱም ማህፀን ጀምሮ በመንፈስ ቅዱስ ይሞላል... ከእስራኤልም ልጆች ብዙዎችን ወደ ጌታ አምላካቸው ይመልሳል። እርሱም የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፣ የማይታዘዙትንም ወደ ጳውሎስ ጥበብ ለመመለስ፣ ለጌታ የተዘጋጀ ሕዝብ ሊያሰናዳ በኤልያስ መንፈስና ኃይል በፊቱ ይሄዳል።’ ሉቃስ 1፡15-17።” Counsels to Parents, Teachers and Students, 445.

መልእክቱ ለመስማት የሚመርጡ ሰዎች ልባቸውን ወደ ሰማያዊው አባት እንዲመልሱ ተዘጋጅቶ ነው፤ ሆኖም የማስጠንቀቂያውን መልእክት ለማስተላለፍ የሚጠቀምበት ዋናው የትንቢት መርህ ክርስቶስ አልፋና አሜጋ፣ ፊተኛውና ኋላኛው፣ መጀመሪያና ፍጻሜ መሆኑ ነው። የኤልያስ መልእክት የተመሠረተው ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን እንደ እይታ አንጻር በማድረግ የእግዚአብሔርን ትንቢታዊ ቃል በማቅረብ ላይ ነው፤ መጽሐፍ ቅዱስንም የሚገዙት ሕጎች ደግሞ የእርሱ ባሕርይ ባሕርያት ናቸው።

“የእግዚአብሔር ሕግ እግዚአብሔር ራሱ ያህል ቅዱስ ነው። እርሱ የፈቃዱ መገለጥ፣ የባሕርይ ቅጂ፣ መለኮታዊ ፍቅርና ጥበብ መግለጫ ነው። የፍጥረት ስምምነት በፈጣሪ ሕግ ለሁሉም ፍጡራን፣ ሕያዋንና ሕይወት አልባዎች ሁሉ ፍጹም መስማማት ላይ ይመረከዳል። እግዚአብሔር ሕጎችን ለሕያዋን ፍጡራን አስተዳደር ብቻ ሳይሆን፣ ለተፈጥሮ ሥርዓቶች ሁሉ እንቅስቃሴም ሠርቶአል። ሁሉ ነገር ሊተው በማይቻል የተወሰኑ ሕጎች ሥር ነው። ነገር ግን በተፈጥሮ ውስጥ ያለው ሁሉ በተፈጥሮ ሕጎች ሲመራ፣ በምድር ላይ ከሚኖሩ ሁሉ መካከል ሰው ብቻ ለሥነ ምግባር ሕግ ተጠያቂ ነው። ለሰው፣ የፍጥረት ዘውድ ሥራ ለሆነው፣ እግዚአብሔር መስፈርቶቹን እንዲያስተውል፣ የሕጉን ጽድቅና ቸርነት እንዲገነዘብ፣ በእርሱም ላይ ያለውን ቅዱስ ጥያቄ እንዲረዳ ኃይል ሰጥቶታል፤ ከሰውም የማይናወጥ መታዘዝ ይፈለጋል።” አባቶችና ነቢያት፣ 53።

ሁሉም ነገር (ይህም መጽሐፍ ቅዱስን ያካትታል፤ ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስ አንድ ነገር ነው፤ እናም አንድ ነገር ከሆነ የሁሉ ነገር ክፍል ነው) በቋሚ ሕጎች ሥር ነው። መጽሐፍ ቅዱስም ትክክለኛ ትርጓሜውን የሚገዙ ቋሚ ሕጎች ወይም መመሪያዎች አሉት። ከእነዚህ መመሪያዎች አንዱ መጽሐፍ ቅዱስ የአንድን ነገር ፍጻሜ ከመጀመሪያው ጋር እንደሚያያይዝ መሆኑ ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው፤ እርሱም መጀመሪያና መጨረሻ ነው፤ ይህም “ቋሚ ሕግ” እና የባሕርይ መገለጫ ነው።

ይህን ስለ ኤልያስ የተደረገውን መግቢያ በመጠቀም፣ የብሉይ ኪዳንና የአዲስ ኪዳን መጀመሪያና ፍጻሜ እንደሚሰማሙ ለማሳየት ተጠቀምንበት። የመጽሐፍ ቅዱስ ፍጻሜ፣ እርሱም ደግሞ የራጅም መጽሐፍ ፍጻሜ ስለሆነ፣ ከራጅም መጀመሪያ ጋር ደግሞ ይስማማል። እነዚህ ሁሉ አምስት ምስክሮች ለእነዚህ እውነቶች ናቸው፤ መሠረታቸውም የእግዚአብሔር ቃል ሁልጊዜ የአንድን ነገር ፍጻሜ በዚያው ነገር መጀመሪያ እንደሚያሳይ የሚገልጽ፣ የእግዚአብሔር ባሕርይ ባለቤትነት የሆነ መርህ ነው። ይህ እውነታ ኢየሱስ ክርስቶስ አልፋና አሜጋ ማለት የሚሆነው ነገር አካል ነው።

ለሐዋርያው ዮሐንስ በጳጥሞስ ደሴት ላይ በቤተ ክርስቲያን ተሞክሮ ውስጥ እጅግ ጥልቅና አስደናቂ ጉዳዮች ተገለጡለት። የእግዚአብሔር ሕዝብ በፊታቸው ስለሚገኙት አደጋዎችና ግጭቶች አስተዋዮች ይሆኑ ዘንድ፣ እጅግ የሚስቡና እጅግ አስፈላጊ የሆኑ ጉዳዮች በምሳሌዎችና በምልክቶች ቀረቡለት። እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ ያለው የክርስቲያን ዓለም ታሪክ ለዮሐንስ ተገለጠለት። የእግዚአብሔርን ሕዝብ ሁኔታ፣ አደጋዎቻቸውን፣ ትግሎቻቸውን እና የመጨረሻ መዳናቸውን በታላቅ ግልጽነት አየ። ምድርን የሚያበስል የመጨረሻውን መልእክት ይመዘግባል፤ ይህም ምርቱን ወይ ለሰማያዊው ጎተራ እንደ ነዶ ወይም ለመጨረሻው ቀን እሳት እንደ እንጨት ክምር ያበስለዋል።

በራጅም ዮሐንስ የእግዚአብሔር ሕዝብ ስለ እውነት ሲሉ የሚታገሡትን ፈተናዎች ተመለከተ። እነርሱን ወደ አለመታዘዝ ለመግፋት በሚጠሩ ጨቋኝ ኃይሎች ፊት ሳይንቀሳቀሱ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በመታዘዝ ያሳዩትን የማይታጠፍ ጽናት አየ፤ ደግሞም በአውሬውና በምስሉ ላይ ያገኙትን የመጨረሻ ድል አየ።

“በታላቅ ቀይ ዘንድ፣ ነብርን በሚመስል አውሬ፣ እና የበግ ጠቦት ያሉት ቀንዶች ባሉት አውሬ ምልክቶች ሥር፣ በተለይም የእግዚአብሔርን ሕግ በመርገጥ እና ሕዝቡን በማሳደድ የሚሳተፉ ምድራዊ መንግሥታት ለዮሐንስ ተገልጠውለት ነበር። ጦርነቱ እስከ ዘመን ፍጻሜ ድረስ ይቀጥላል። በቅድስት ሴትና በልጆቿ የተመሰሉት የእግዚአብሔር ሕዝብ፣ እጅግ በአነስተኛ ቁጥር እንዳሉ ተወክለው ነበር። በመጨረሻዎቹ ዘመናት ቅሬታ ብቻ ነበር የቀረው። ዮሐንስም ስለ እነዚህ፣ ‘የእግዚአብሔርን ትእዛዛት የሚጠብቁ፣ የኢየሱስ ክርስቶስም ምስክርነት ያላቸው’ ብሎ ይናገራል።”

«በአረማዊነት አማካኝነት፣ ከዚያም በጳጳሳዊ አገዛዝ አማካኝነት፣ ሰይጣን በርካታ ዘመናት የእግዚአብሔርን ታማኝ ምስክሮች ከምድር ለማጥፋት በመሞከር ኃይሉን ተግባራዊ አደረገ። አረማውያንም ሆኑ ጳጳሳውያን በአንድ የዘንዶ መንፈስ ይነዱ ነበር። የተለዩት ብቻ በዚህ ነበር፤ ጳጳሳዊ አገዛዙ እግዚአብሔርን የሚያገለግል መስሎ በመቅረብ ይበልጥ አደገኛና ጨካኝ ጠላት ሆነ። በሮማዊነት መሠሪያነት ሰይጣን ዓለሙን ማርኮ ያዘ። እግዚአብሔርን እንደምታምን የምትናገረው ቤተ ክርስቲያን ወደዚህ ማታለያ ሰልፍ ተጠቅልላ ገባች፤ ከአንድ ሺህ ዓመት በላይም የእግዚአብሔር ሕዝብ በዘንዶው ቁጥ ሥር መከራ ተቀበለ። ጳጳሳዊ አገዛዙም ኃይሉ ተነጥቆ ስደትን ማካሄድ ለማቆም በተገደደ ጊዜ፣ ዮሐንስ የዘንዶውን ድምፅ የሚያስተጋባ እና ያንኑ ጨካኝና ስድብ የተሞላበት ሥራ ወደፊት የሚያስኬድ አዲስ ኃይል ሲወጣ አየ። ይህ ኃይል፣ ከሁሉ በኋላ በቤተ ክርስቲያንና በእግዚአብሔር ሕግ ላይ ጦርነት የሚያደርገው፣ እንደ በግ ያሉ ቀንዶች ባሉት አውሬ ተመስሎ ተገልጦ ነበር። ከእርሱ በፊት የነበሩት አውሬዎች ከባሕር ወጥተው ነበር፤ ይህ ግን ከምድር ወጣ፤ ይህም የተመሰሰበትን ሕዝብ በሰላማዊ ሁኔታ መነሣቱን ያመለክታል። “እንደ በግ ያሉ ሁለት ቀንዶች” የአሜሪካ አንድነት መንግሥትን ባሕርይ

እንደ ሚገልጹት ሁለቱ መሠረታዊ መርሆች፣ ሪፐብሊካኒዝምና ፕሮቴስታንቲዝም፣ በጥሩ ሁኔታ ይወክላሉ። እነዚህ መርሆች እንደ ሕዝብ ኃይላችንና ብልጽግናችን ምስጢር ናቸው። መጀመሪያ በአሜሪካ ዳርቻዎች መጠለያ ያገኙት ሰዎች ከጳጳሳዊነት ትዕቢተኛ ጥያቄዎችና ከንጉሣዊ አገዛዝ ግፍ ነፃ ወደሆነች ምድር መድረሳቸውን በደስታ ተቀበሉ። መንግሥትንም በሲቪልና በሃይማኖታዊ ነፃነት ሰፊ መሠረት ላይ ለመመሥረት ቆረጡ።»

“ነገር ግን የትንቢት እርሳስ ያደረገው ጥብቅ መስመር በዚህ ሰላማዊ ትዕይንት ውስጥ ለውጥ እንዳለ ያሳያል። የበግ መሳይ ቀንዶች ያሉት አውሬ በዘንዶ ድምፅ ይናገራል፣ ‘በፊቱም ያለውን የመጀመሪያውን አውሬ ሥልጣን ሁሉ ያደርጋል።’ ትንቢት እንደሚናገረው፣ በምድር ላይ ለሚኖሩት ለአውሬው ምስል እንዲሠሩ ይነግራቸዋል፤ እንዲሁም ‘ታናናሾችንና ታላላቆችን፣ ባለጠጎችንና ድሆችን፣ ነጻዎችንና ባሪያዎችን ሁሉ በቀኝ እጃቸው ወይም በግምባራቸው ምልክት እንዲቀበሉ ያደርጋል፤ ምልክቱን ወይም የአውሬውን ስም ወይም የስሙን ቍጥር ያለው ሰው ብቻ ካልሆነ በቀር ማንም እንዳይገዛ ወይም እንዳይሸጥ።’ እንዲሁ ፕሮቴስታንቲዝም በጳጳሳዊ ሥርዓት ፈለግ ይከተላል።”

በዚህ ጊዜ ሦስተኛው መልአክ በሰማይ መካከል እየበረረ እንደሚታይ ነው፤ እንዲሁም ሲል ያውጃል፡- “ማንም ሰው አውሬውንና ምስሉን ቢሰግድ፣ ምልክቱንም በግንባሩ ወይም በእጁ ቢቀበል፣ እርሱ ደግሞ ያልተቀላቀለ በቁጣው ጽዋ ውስጥ ከተፈሰሰው ከእግዚአብሔር ቍጥ የወይን ጠጅ ይጠጣል።” “እነሆ፣ የእግዚአብሔርን ትእዛዛትና የኢየሱስን እምነት የሚጠብቁ እነዚህ ናቸው።” ከዓለም ጋር በሚታይ ግልጽ ተቃራኒ፣ ለእግዚአብሔር ታማኝነታቸው ከቶ የማይናወጡ ትንሽ ቡድን ቆሞ ይታያል። እነዚህ ነቢዩ ኢሳይያስ በእነርሱ ላይ የተናገረው፣ በእግዚአብሔር ሕግ ውስጥ የተፈጠረውን ስብራት የሚጠግኑ፣ ከጥንት ጀምሮ የፈረሱትን ስፍራዎች የሚሠሩ፣ የብዙ ትውልዶችንም መሠረት የሚያቆሙ ናቸው።

“እስከ ዛሬ ለሚችሉ የተነገረው ከሁሉ ይልቅ ጽኑ ማስጠንቀቂያና ከሁሉ ይልቅ አስፈሪ ማስፈራሪያ በሦስተኛው መልአክ መልእክት ውስጥ የተካተተው ነው። ያለ ምሕረት የተቀላቀለ ያልሆነ የእግዚአብሔርን ቍጥ የሚያወርድ ኃጢአት ከሁሉ የከፋ ባሕርይ ያለው መሆን ይገባዋል። ዓለም ስለዚህ ኃጢአት ባሕርይ በጨለማ ውስጥ ትተው ይሆንን?—በፍጹም አይደለም። እግዚአብሔር ከፍጥረቶቹ ጋር እንዲህ አይሠራም። ቍጥው በድንቁርና ላይ ተመሥርተው በተፈጸሙ ኃጢአቶች ላይ ፈጽሞ አይመጣም። ፍርዶቹ በምድር ላይ ከሚወርዱ በፊት፣ ስለዚህ ኃጢአት ያለው ብርሃን ለዓለም ሊቀርብ ይገባል፤ ይህም ሰው እነዚህ ፍርዶች ለምን እንደሚወርዱ እንዲያውቅና ከእነርሱ ለማምለጥ እድል እንዲኖረው ነው።”

“ይህን ማስጠንቀቂያ የያዘው መልእክት የሰው ልጅ ከመገለጡ በፊት የሚታወጅ የመጨረሻው መልእክት ነው። እርሱ ራሱ የሰጣቸው ምልክቶች መምጣቱ እጅግ እንደቀረበ ያውጃሉ። ሦስተኛው መልአክ መልእክት ሲያስተጋባ ወደ አርባ ዓመት የሚጠጋ ጊዜ አለፈ። በዚያ ታላቅ ተጋድሎ ውጤት ውስጥ ሁለት ወገኖች ተለይተው ይታያሉ፤ እነዚህም ‘ለአውሬውና ለምስሉ የሚሰግዱ’ ምልክቱንም የሚቀበሉ ናቸው። እንዲሁም ‘የሕያውን እግዚአብሔር ማኅተም’ የሚቀበሉ፣ የአባቱም ስም በግንባራቸው የተጻፈ ያላቸው ናቸው። ይህ የሚታይ ምልክት አይደለም። በነፍሳቸው ደኅንነት ላይ ፍላጎት ያላቸው ሁሉ በትጋትና በክብደት እንዲመረምሩ፣ የእግዚአብሔር ማኅተም ምንድር ነው? የአውሬውስ ምልክት ምንድር ነው? መቀበሉን እንዴት እንርቃለን? የሚለውን በቅን ልብና በጥልቅ ክብደት የሚጠይቁበት ጊዜ ደርሶአል።”

“የእግዚአብሔር ማኅተም፣ የሥልጣኑ ምልክት ወይም ማስረጃ፣ በአራተኛው ትእዛዝ ውስጥ ይገኛል። ይህ በአሥርቱ ትእዛዛት ውስጥ ሰማያትንና ምድርን ፈጣሪ መሆኑን ወደ እግዚአብሔር የሚያመለክት ብቸኛው ትእዛዝ ሲሆን፣ እውነተኛውን አምላክ ከሐሰተኞች አማልክት ሁሉ በግልጽ የሚለይ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ሁሉ ውስጥ የእግዚአብሔር የፍጥረት ኃይል ከአሕዛብ አማልክት ሁሉ በላይ መሆኑን የሚያረጋግጥ ማስረጃ ሆኖ ተጠቅሷል።”

አራተኛው ትእዛዝ ያዘዘው ሰንበት የተሾመው የፍጥረትን ሥራ ለማስታወስ ነበር፤ እንዲሁም የሰዎች አእምሮ ሁልጊዜ ወደ እውነተኛውና ሕያው አምላክ እንዲመራ ለማድረግ ነበር። ሰንበት ሁልጊዜ ቢጠበቅ ኖሮ፣ ጣዖት አምላኪ፣ ከሓዲ፣ ወይም የእምነት አልባ ሰው ፈጽሞ ባልነበረ ነበር። የእግዚአብሔርን ቅዱስ ቀን በቅድስና መጠበቅ የሰዎችን አእምሮ ወደ ፈጣሪያቸው በመምራት ነበር። የተፈጥሮ ነገሮች እርሱን ወደ ማስታወሳቸው በማምጣት ነበር፤ እነርሱም ስለ ኃይሉና ስለ ፍቅሩ ምስክር በሆኑ ነበር። የአራተኛው ትእዛዝ ሰንበት የሕያው አምላክ ማግተም ነው። እርሱ አምላክን እንደ ፈጣሪ ያመለክታል፤ እርሱም በፈጠራቸው ፍጥረታት ላይ ያለው የተገቢ ሥልጣኑ ምልክት ነው።

“እንግዲህ የአውሬው ምልክት፣ ዓለም እውነተኛውን በመተካት የተቀበለው የሐሰት ሰንበት ካልሆነ ምንድር ነው?”

“የጳጳሳት ሥርዓት ከእግዚአብሔር ተብሎ ከሚጠራ ሁሉ ወይም ከሚመለከት ሁሉ በላይ ራሱን ከፍ እንዲያደርግ የተነገረው ትንቢታዊ መግለጫ፣ ሰንበትን ከሰባተኛው ቀን ወደ ሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን በመለወጥ በሚያስደንቅ ሁኔታ ተፈጽሞአል። የጳጳሳት ሰንበት ከእግዚአብሔር ሰንበት ይልቅ በሚከበርበት ስፍራ ሁሉ፣ በዚያ የኃጢአት ሰው ከሰማይና ከምድር ፈጣሪ በላይ ከፍ ብሎ ይታያል።”

“ክርስቶስ ሰንበትን እንደ ቀየረ የሚናገሩ ሰዎች የራሱን ቃል በቀጥታ እየተቃወሙ ናቸው። በተራራው ላይ በሰጠው ስብከቱ እንዲህ ብሎ አወጀ፡- ‘ሕግን ወይም ነቢያትን ለማፍረስ እንደ መጣሁ አታስቡ፤ ላፈጽም እንጂ ላፈርስ አልመጣሁም። እውነት እላችኋለሁ፤ ሰማይና ምድር እስኪያልፉ ድረስ፣ ሁሉ እስኪፈጸም ድረስ፣ ከሕግ አንዲት ዮታ ወይም አንዲት ሰረዝ እንኳ ከቶ አያልፍም። ስለዚህ ከእነዚህ ከታናናሾች ትእዛዛት አንዲቱን የሚፈታ፣ ሰዎችንም እንዲሁ የሚያስተምር፣ በሰማይት መንግሥት ታናሽ ይባላል፤ የሚያደርጋቸውና የሚያስተምራቸው ግን፣ እርሱ በሰማይት መንግሥት ታላቅ ይባላል።”

የሮማ ካቶሊኮች የሰንበት ለውጥ በቤተ ክርስቲያናቸው እንደተደረገ ያምናሉ፤ እንዲሁም ይህንኑ ለውጥ የዚች ቤተ ክርስቲያን ከፍተኛ ሥልጣን ማስረጃ እንደሆነ ይጠቅሳሉ። የሳምንቱን የመጀመሪያ ቀን እንደ ሰንበት በመጠበቅ ፕሮቴስታንቶች በመለኮታዊ ጉዳዮች ሕግ ለማውጣት ያላትን ኃይል እየተቀበሉ እንደሆነ ያውጃሉ። የሮማ ቤተ ክርስቲያን ስህተት የማትሠራ መሆኗን የሚገልጽ ጥያቄዋን አልተወችም፤ ዓለምም እና የፕሮቴስታንት ቤተ ክርስቲያናትም እርሷ የፈጠረችውን ሐሰተኛ ሰንበት በሚቀበሉ ጊዜ፣ በእርግጥ ያንን ጥያቄዋን እየተቀበሉ ነው። ይህን ለውጥ ለመከላከል የሐዋርያትንና የአባቶችን ሥልጣን ሊጠቅሱ ይችላሉ፤ ነገር ግን የአስተሳሰባቸው ስህተት በቀላሉ ይታወቃል። ጳጳሳዊው ሰው ፕሮቴስታንቶች ራሳቸውን እያታለሉ፣ በጉዳዩም ላይ ካሉት እውነታዎች ፊት ዓይናቸውን በፈቃዳቸው እየዘጉ እንደሆነ ለማየት በቂ ብልህ ነው። የእሁድ ሥርዓት ተቀባይነት እያገኘ ሲሄድ፣ በመጨረሻ መላውን የፕሮቴስታንት ዓለም ከሮማ ባንዲራ በታች እንደሚያመጣ በመተማመን ደስ ይለዋል።” Signs of the Times, November 1, 1899.